

neměl tedy žal. úřad, nemaje souhlasného prohlášení obou kompaciscentů, že od smlouvy upouštějí, po případě žádost o souhlas ke zcizení berou zpět, příčiny na svém rozhodnutí ze dne 27. dubna 1921 ničeho měniti. Nemohl však ani st-li pod pohrůžkou exekučního vymáhání zaplacení poplatku toho uložit, když tento prohlásil, že daného souhlasu použití nechce a žal. úřad nezjistil, že přes toto prohlášení prodavače při smlouvě kupní zůstává.

Není-li však jisto, zda smlouva trvá, není také jisto, zda nemovitost prodávaná ze záboru vychází a není pak také zjištěna nezbytná zákonná podmínka, pod kterou lze poplatek dle § 61 příděl. zák. exekučně vymáhati, t. j. není zjištěno »skutečné propuštění zcizené půdy ze záboru«.

Propuštění to nastalo by teprve tehdy, když by oba kompaciscenti kupní smlouvy o dům ten souhlasu ke zcizení použili a smlouvu realizovali, nebo kdyby kompaciscent zdráhající se uzavřenou smlouvu dodržeti, druhým kompaciscentem k dodržení smlouvy té soudně byl donucen. Žádný z těchto případů však v době vydání nař. rozhodnutí ze dne 14. června 1921 zjištěn nebyl. V době té měl žal. úřad pouze prohlášení st-lovo, že on souhlasu toho nepoužije a pokládá proto smlouvu o dům č. — za neplatnou.

Proto nenastala v době, kdy nař. rozhodnutí ze dne 14. června 1921 bylo vydáno, splatnost poplatku dle § 61 příděl. zák. st-li k zaplacení uloženého, která jest však nutným předpokladem pro jeho exekuční vymáhání. Jest proto toto nař. rozhodnutí, obsahující příkaz zaplatiti pod exekucí sporný poplatek, v odporu se zákonem a musilo proto dle § 7 zák. o ss býti zrušeno.

Č. 1156.

Zabírání bytů: * Obec (bytový úřad) nemůže odepřiti schválení nájemní smlouvy podle § 2 byt. zák. z toho důvodu, že před tím byla již dle téže normy schválena nájemní smlouva o témž objektu s jinou osobou dojednaná.

(Nález ze dne 1. února 1922 č. 1380.¹⁾)

Č. 1157.

Administrativní řízení: Nedostatek odůvodnění výroku správního úřadu, který znemožnil straně seznati právní stanovisko úřadu a odňal jí možnost řádné obrany, je podstatnou vadou řízení, jež nemůže býti napravena teprve v řízení před nejv. správ. soudem.

(Nález ze dne 3. února 1922 č. 11.283/21.)

Prejudikatura. nál. č. 40, 365, 368 a 520.

Věc: Dr. Václav S. v P. proti min. nár. obrany stran započtení služební doby.

¹⁾ Důvody nálezu, dnes již nepraktického, neuvádíme.